Najat El Hachmi publica la novel·la ´La filla estrangera´

"L'escriptura em serveix per pal·liar l'enyorança per l'amazic i allò propi de la meva infantesa", diu l'escriptora

Najat El Hachmi.

ACN

Najat El Hachmi publica 'La filla estrangera' (Edicions 62), guanyadora del Premi BBVA Sant Joan. La novel·la narra l'entrada a la vida adulta d'una noia nascuda al Marroc i criada en una ciutat catalana d'interior. És la història de la rebel·lió per sortir del món de la immigració, però que topa amb el conflicte intern de trencar el vincle que l'uneix amb la mare. Malgrat que no es tracta d'una obra autobiogràfica, El Hachmi reconeix que l'escriptura li serveix per "pal·liar" l'enyorança que a vegades sent per allò propi de la seva infantesa, ara que la seva realitat és "cada cop menys amazic i més catalana". L'escriptora ja està escrivint una segona novel·la amb la mare com a protagonista.

Nascuda a Beni Sidel, al Marroc, el 1979, amb 8 anys es va traslladar amb la seva família a Vic. Es tracta d'un procés similar al de la protagonista de 'La filla estrangera' que viu a una ciutat de la Catalunya interior que, tot i que no es nombra, té totes les característiques de la capital d'Osona. La jove i brillant protagonista de la novel·la ha acabat l'etapa de l'institut i, amb tan sols divuit anys, ha de decidir si accepta el matrimoni arreglat amb el cosí que li proposa la mare o si marxa sola a Barcelona per desenvolupar el seu talent.

La mare i la filla de la novel·la viuen juntes però cada vegada la distància entre elles "es va fent gran", però de manera "poc tangible", simplement per pura incomunicació, sense un "xoc directe ni un enfrontament".

Najat El Hachmi entén que el punt de vista de la mare és el propi d'una persona que ha emigrat i que ha fet un "sacrifici personal importantíssim" per donar una vida diferent als seus fills. "Ella, però, no s'imagina que això pugui tenir com a conseqüència que els fills no reconeguin l'esforç o el sacrifici", ha reflexionat. En contra d'això, la protagonista es posa "molt" en la pell de la mare però, en canvi, no es posa en el seu propi punt de vista. "Reconèixer aquest sacrifici pot implicar renunciar al que un vol fer en la seva pròpia vida", ha dit.

Davant d'aquestes dues situacions, l'autora ha anunciat que es troba immersa en l'escriptura de la seva propera novel·la, que es basarà en la història de la vida de mare i que, en part, coincidirà temporalment amb 'La filla estrangera', però el període vital del qual parlarà serà més ampli.

Viure en l'"anonimat" d'una gran ciutat

El Hachmi explica que Vic és el seu "segon origen", la seva ciutat d'infantesa i d'adolescència, però que Barcelona ofereix als fills de la immigració la possibilitat de viure en l'"anonimat" i sense la "pressió del col·lectiu".

"La gent que no és immigrant no ho coneix massa, però per a molts nouvinguts que viuen a ciutats de comarques, Barcelona és com el lloc ideal", ha començat l'escriptora, que afirma que a les ciutats petites es nota "molt" el control social. Així, ha afirmat a l'ACN que quan era més jove, els marroquins que vivien a Vic sovint la reconeixen i l'ubicaven a nivell familiar, de manera que el control social se li feia molt present.

Tot i no ser una novel·la autobiogràfica, Najat El Hachmi reconeix que els escriptors sempre aboquen part de la seva experiència en el que escriuen. Respecte la protagonista, l'autora de 'L'últim patriarca' ha intentat posar-se a la pell de noies filles de la immigració que passen pel procés de l'edat infantil cap a l'adulta i hi ha coses que comparteix amb la protagonista i d'altres que les coneix "de molt a prop". "He intentat anar més enllà de la meva visió i la meva pròpia experiència", ha reblat.

La novel·la parla del procés d'anàlisi per valorar si el vincle amb la mare i el seu sentiment de deute és "més important" que el camí que vol seguir ella mateixa, un tema "molt universal". "Créixer consisteix en apartar-te del que has rebut i intentar fer la teva pròpia vida", reflexiona.

Fer present la llengua materna en una novel·la

Un dels nexes més forts que té la protagonista amb la seva mare és la llengua materna, que la qualifica com la cosa "més important" que els fills reben d'una mare. En 'L'últim patriarca', El Hachmi diu que narrava la relació amb el col·lectiu marroquí "fent trampa" i intentant trobar paraules en català per les veus que li parlaven en amazic.

Ara, s'ha plantejat per quina via podia recuperar la seva llengua materna, l'amazic, que cada vegada és menys present en la seva realitat, i portar-la a la novel·la sense que perdés "coherència" i "significat".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/09/01/najat-hachmi-publica-novella-filla/741515.html?utm_source=rss